

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๒๕๒ ๖๗๗๒

ที่ นร(กพอ.)๑๑๑๒/๑๑ วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (กพอ.) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ตามที่ คณะกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (กพอ.) ได้มีการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ เวลา ๙.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๑ ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล นั้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการ ได้รายงานผลการประชุมและมติคณะกรรมการ กพอ. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ มาเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดังนี้

๑. กรอบแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาผลกระทบจากอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุดและจังหวัดระยอง

สืบเนื่องจากการประกาศให้ท้องที่เขตเทศบาลเมืองมาบตาพุดและพื้นที่บริเวณใกล้เคียงเป็นเขตควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ และมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบข้อเสนอทางนโยบายเรื่องผลกระทบจากอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุดและจังหวัดระยอง ของสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งได้มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ๑) เปิดเผยแพร่ข้อมูลผลกระทบทางสุขภาพจากอุตสาหกรรม ๒) จัดทำแผนและกฎการปฏิบัติการสำหรับป้องกันและบรรเทาอุบัติเหตุภัยสารเคมีระดับจังหวัด ๓) สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพกลไกกลางในการดำเนินงาน พร้อมทั้งมอบหมายให้คณะกรรมการ กพอ. รับผิดชอบพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องใน ๒ เรื่อง คือ ๑) ให้รัฐบาลทบทวนและปรับแนวทางการพัฒนาจังหวัดระยอง และ ๒) ให้รัฐบาลชะลอการขยายและก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมใหม่ในพื้นที่มาบตาพุดและบ้านฉาง ในระหว่างการศึกษาและปรับแนวทางการพัฒนาจังหวัดระยอง ซึ่ง สศช. ได้นำเสนอกรอบแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาผลกระทบจากอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุดและจังหวัดระยองให้ที่ประชุมพิจารณา ๕ ประการที่สำคัญ ดังนี้

๑.๑ แนวคิดการพัฒนา

๑.๑.๑. **สาระสำคัญ** โดยที่สถานการณ์ความรุนแรงอันเนื่องจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุดและจังหวัดระยอง ได้ส่งผลกระทบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม สะท้อนให้เห็นความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขปัญหาโดยเร่งด่วน ดังนั้น แนวคิดการพัฒนาจังหวัดระยองในอนาคต จึงควรมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๒ ประการ คือ ๑) การสร้างสมดุลในทุกมิติของการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สังคมและเศรษฐกิจ ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชน และชุมชนให้อยู่ร่วมกับอุตสาหกรรมได้อย่างยั่งยืน และ ๒) ยึดหลักผลประโยชน์ของประชาชนและการมีส่วนร่วมตัดสินใจของประชาชนทุกภาคส่วนในทุกขั้นตอนของการพัฒนา รวมทั้งการตรวจสอบและติดตามผลการพัฒนา

๑.๑.๒ มติคณะกรรมการ กพอ.

เห็นชอบแนวคิดการพัฒนาจังหวัดระยอง ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ที่ต้องการให้พัฒนาจังหวัดระยองไปสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมทั้งมอบหมายให้จังหวัดระยองรับไปเป็นแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดระยองให้สอดคล้องกัน

๑.๒ การปรับแนวทางการพัฒนาจังหวัดระยองสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

๑.๒.๑ สารสำคัญ

(๑) สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้เสนอแนวคิดเรื่องเขตอุตสาหกรรมพิเศษเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมจังหวัดระยองให้เป็นเมืองต้นแบบอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของประเทศ ที่สนับสนุนให้มีการบริหารจัดการวัตถุดิบและของเสียอย่างเป็นระบบ ครบวงจร และเกิดประสิทธิผลสูงสุด มีเป้าหมาย คือ การมีของเสียเป็นศูนย์ (Zero Waste or Zero Emission) และมุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco Products) หรืออุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industries) โดยประยุกต์ใช้หลักการ ๓Rs (Reduce, Reuse, Recycle)

(๒) สศช. ได้เสนอมาตรการทางผังเมืองที่สำคัญ ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ในพื้นที่มาบตาพุดและจังหวัดระยองได้ คือ การกำหนดเขตกันชน (Buffer Zone) เพื่อให้มีพื้นที่ว่างสีเขียวเพียงพอระหว่างพื้นที่ชุมชนและอุตสาหกรรม รวมทั้งการพิจารณาทบทวนการประกาศพื้นที่อุตสาหกรรมที่ทับซ้อนกับพื้นที่ชุมชนปัจจุบัน อันจะช่วยลดผลกระทบจากการปล่อยมลพิษของโรงงานอุตสาหกรรมสู่ชุมชนใกล้เคียงได้

๑.๒.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

(๑) นโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ทำให้มีแรงงานอพยพเข้าสู่พื้นที่บริเวณมาบตาพุดและพื้นที่ใกล้เคียงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อการขยายตัวของพื้นที่อุตสาหกรรมที่รุกล้ำที่ดินเพื่อเกษตรกรรมและชุมชนที่อยู่อาศัย ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อสถานะแวดล้อมและความน่าอยู่ของชุมชนในบริเวณใกล้เคียง จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการและจัดระเบียบการใช้ที่ดินให้เกิดการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน

(๒) จังหวัดระยองอยู่ระหว่างการทบทวนและปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดระยองให้เป็นแผนที่สามารถตอบสนองความต้องการของคนในพื้นที่ได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นไปตาม พ.ร.ฎ. ว่าด้วยการบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมีคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) ที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ภาวการณ์พัฒนาทุกภาคส่วนร่วมเป็นกรรมการ ดังนั้น จึงเห็นควรมอบหมายให้จังหวัดระยองรับแนวคิดการพัฒนาดังกล่าวเป็นแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดระยองต่อไป

(๓) ที่ประชุมเห็นความสำคัญของการพัฒนาพื้นที่มาบตาพุดและจังหวัดระยองให้เป็นเขตอุตสาหกรรมพิเศษเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) ซึ่งควรมีการศึกษาความเป็นไปได้ในรายละเอียด พร้อมทั้งควรกำหนดเขตกันชน (Buffer Zone) ระหว่างพื้นที่ชุมชนและอุตสาหกรรมให้เกิดขึ้นอย่างจริงจัง

๑.๒.๓ มติคณะกรรมการ กพอ.

(๑) มอบหมายจังหวัดระยองรับแนวคิดการพัฒนาจังหวัดระยองสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน ไปเป็นแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดระยองเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการให้สอดคล้องกับการพัฒนาต่อไป

(๒) มอบหมายสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ร่วมกับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ศึกษาวิจัยและประเมินความเหมาะสมของการพัฒนาพื้นที่มาบตาพุดและเขตอุตสาหกรรมจังหวัดระยองให้เป็นเขตอุตสาหกรรมพิเศษเชิงนิเวศ และนำเสนอคณะกรรมการ กพอ. โดยเร็วต่อไป

(๓) มอบหมายจังหวัดระยองและเทศบาลเมืองมาบตาพุดประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน (โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม นิคมและเขตอุตสาหกรรม) สถาบันการศึกษา และองค์กรพัฒนาเอกชน เพื่อจัดทำข้อเสนอประกอบการวางแผนและจัดทำผังเมืองรวม ซึ่งเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย ทั้งนี้ รวมถึงการพิจารณาทบทวนการประกาศพื้นที่อุตสาหกรรมที่ทับซ้อนกับพื้นที่ชุมชนปัจจุบัน และการกำหนดเขตกันชน (Buffer Zone) ระหว่างพื้นที่ชุมชนและอุตสาหกรรม

(๔) ให้หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง ข้อเสนอทางนโยบายเรื่องผลกระทบจากอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุดและจังหวัดระยอง รายงานความก้าวหน้าในการดำเนินการเปิดเผยข้อมูลผลกระทบทางสุขภาพจากอุตสาหกรรม การจัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับป้องกันและบรรเทาอุบัติเหตุ สารเคมีระดับจังหวัด และการพัฒนาศักยภาพกลไกกลางในการดำเนินงานต่อคณะกรรมการ กพอ. ในการประชุมครั้งต่อไป

๑.๓ การจัดระบบบริการขั้นพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมให้มีคุณภาพและทั่วถึง

๑.๓.๑ สาธารณสุข

(๑) การจัดการทรัพยากรน้ำ ปัจจุบันปัญหาหลักของการจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก อยู่ที่โอกาสการเข้าถึงแหล่งน้ำต้นทุนของภาคส่วนต่างๆ กล่าวคือ ภาคอุตสาหกรรมมีโอกาสการเข้าถึงและใช้น้ำต้นทุนจากแหล่งน้ำตามระบบท่อที่มีการพัฒนาขึ้นแล้ว โดยบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้บริหารจัดการซื้อและขายน้ำ ขณะที่ภาคเกษตรกรรม ระบบส่งน้ำที่ภาครัฐพัฒนาขึ้นยังไม่สมบูรณ์เพียงพอ ทำให้โอกาสการเข้าถึงน้ำต้นทุนมีน้อยกว่าภาคอุตสาหกรรม

(๒) การจัดบริการทางสังคม การเพิ่มขึ้นของแรงงานต่างถิ่นและประชากรแฝงในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง ได้ส่งผลกระทบต่อการจัดบริการของภาครัฐโดยเฉพาะด้านสาธารณสุข ซึ่งไม่เพียงพอต่อการรองรับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำเป็นต้องมีการจัดระบบและกลไกป้องกันเพื่อแก้ไขปัญหาทางสังคมด้วย

๑.๓.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

(๑) ปัจจุบันกลไกการจัดการน้ำในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก มี ๒ กลไก คือ คณะอนุกรรมการลุ่มน้ำ ภายใต้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ที่แต่งตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ และบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๕ โดยมีกรมชลประทานเป็นหน่วยงานพัฒนาแหล่งน้ำต้นทุนในพื้นที่ ทั้งนี้ ความแตกต่างของโอกาสในการเข้าถึงแหล่งน้ำต้นทุนของภาคส่วนต่างๆ ได้สร้างความขัดแย้งและความไม่เป็นธรรมในการได้รับการจัดสรรน้ำ โดยเฉพาะชุมชนรอบเขตอุตสาหกรรม เนื่องจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เช่น น้ำฝน น้ำบ่อตื้นมีปัญหามลภาวะ ทำให้หลายชุมชนไม่สามารถใช้น้ำดังกล่าวได้

(๒) โรงงานอุตสาหกรรมบริเวณต้นน้ำล้นทะลักปล่อยของเสียลงในแหล่งน้ำ ทำให้เกิดปัญหาคุณภาพน้ำบริเวณต้นน้ำ ดังนั้น จึงไม่ควรอนุญาตให้มีการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมบริเวณต้นน้ำ หรือควรมีการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันการปล่อยของเสียลงในแหล่งน้ำ

(๓) ประชากรแฝงเป็นปัญหาสำคัญในจังหวัดระยอง ปัจจุบันคาดว่าจะมีประชากรแฝงในพื้นที่จังหวัดระยองประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ คน เฉพาะในมาบตาพุดมีประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน ทั้งนี้ หากมีการสำรวจและขึ้นทะเบียนประชากรแฝงในจังหวัดระยอง ภาครัฐควรใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนจังหวัด เพื่อแก้ปัญหาในท้องถิ่น รวมทั้งควรพิจารณาการยกระดับเทศบาลมาบตาพุดเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เพื่อให้สามารถบริหารจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๔) การยกระดับบริการสาธารณสุขในจังหวัดระยองมีความจำเป็น ทั้งโรงพยาบาลระยอง โรงพยาบาลมาบตาพุด และโรงพยาบาลบ้านฉาง เพื่อให้สามารถบริการประชาชนที่เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วได้ดีขึ้น โดยในระยะเร่งด่วนเห็นควรเพิ่มจำนวนแพทย์เฉพาะทางให้กับโรงพยาบาลมาบตาพุด และปรับปรุงโรงพยาบาลระยองเป็นโรงพยาบาลที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านอาชีวเวชศาสตร์

๑.๓.๓ มติคณะกรรมการ กพอ.

(๑) มอบหมายกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เกิดประสิทธิผลในระยะยาว โดยเห็นควรให้มีการปรับปรุงคณะอนุกรรมการลุ่มน้ำที่มีอยู่แล้วให้มีความเข้มแข็ง โดย

(๑.๑) ให้มีหน้าที่ในการพัฒนาจัดสรรน้ำต้นทุนในแหล่งน้ำต่างๆ ให้แก่ภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรมให้เกิดความสมดุล นอกเหนือจากการวางแผนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำโดยรวมตามบทบาทหน้าที่เดิมที่มีอยู่

(๑.๒) เร่งรัดพัฒนาโครงข่ายส่งกระจายน้ำให้แก่ภาคเกษตรกรรมและชุมชนให้ทั่วถึง

(๑.๓) แก้ไขปัญหาข้อพิพาทในเรื่องการจัดหาน้ำ จัดสรรน้ำ ระหว่างภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ เพื่อให้เกิดข้อตกลงยอมรับร่วมกัน

(๑.๔) ให้บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้จำหน่ายน้ำให้แก่ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ เข้าร่วมเป็นอนุกรรมการลุ่มน้ำด้วย เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในปริมาณน้ำต้นทุนที่คณะอนุกรรมการจะจัดสรรให้

(๒) มอบหมายจังหวัดระยองจัดระบบการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างถิ่นและประชากรแฝงในจังหวัดระยอง เพื่อให้ภาครัฐใช้เป็นฐานในการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการจัดบริการทางสังคมได้อย่างเพียงพอ ทั่วถึง และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในพื้นที่

(๓) มอบหมายกระทรวงสาธารณสุขจัดทำแผนยกระดับการบริการด้านสาธารณสุขของโรงพยาบาลในจังหวัดระยอง โดยเฉพาะโรงพยาบาลระยอง โรงพยาบาลมาบตาพุด และโรงพยาบาลบ้านฉาง โดยในระยะเร่งด่วนอาจเพิ่มจำนวนแพทย์เฉพาะทางให้กับโรงพยาบาลมาบตาพุด และปรับปรุงโรงพยาบาลระยองเป็นโรงพยาบาลเฉพาะทางด้านอาชีวเวชศาสตร์ สำหรับระยะต่อไปควรพิจารณาการพัฒนาโรงพยาบาลมาบตาพุดเป็นโรงพยาบาลเฉพาะทางด้านอาชีวเวชศาสตร์

(๔) มอบหมายจังหวัดระยอง ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคม จัดให้มีระบบและกลไกในการดูแล ติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวังปัญหาสังคมในพื้นที่ โดยเฉพาะปัญหาของเด็กและเยาวชนที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน

๑.๔ การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ

๑.๔.๑ **สาระสำคัญ** สืบเนื่องจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ ได้ประกาศกำหนดให้ท้องที่เขตตำบลมาตาพุด ตำบลห้วยโป่ง ตำบลเนินพระ และตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ทั้งตำบล ตำบลมาตาพุด อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ทั้งตำบล และตำบลบ้านฉาง อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ทั้งตำบล รวมทั้งพื้นที่ทะเลภายในแนวเขต เป็นเขตควบคุมมลพิษ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตควบคุมมลพิษจัดทำแผนปฏิบัติการเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดและดำเนินการตามข้อกำหนดในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ในการนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการดำเนินการ ดังนี้

(๑) จังหวัดระยองมีคำสั่งแต่งตั้ง "คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ" รวม ๔๔ คน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดระยองเป็นประธาน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระยอง เป็นฝ่ายเลขานุการ

(๒) ในระยะที่ผ่านมาได้มีการจัดทำ "แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษในพื้นที่จังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔" วงเงินรวม ๒๐,๗๔๐ ล้านบาท เพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในรูปแบบเดียวกับการประกาศเขตควบคุมมลพิษ ซึ่งได้ช่วยให้สถานการณ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่มาตาพุดมีแนวโน้มดีขึ้น แต่ยังมีปัญหาผลกระทบด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน

(๓) กระทรวงการคลัง ได้จัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม พ.ศ. และอยู่ระหว่างยกร่างพระราชกฤษฎีกา ๓ ฉบับ ครอบคลุมการจัดเก็บค่าการปล่อยมลพิษ (Emission Charge) จากน้ำเสีย อากาศ และของเสียอันตรายจากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ คาดว่าจะเสนอ (ร่าง) พระราชบัญญัติฯ ต่อรัฐบาลและรัฐสภา ภายในปีงบประมาณ ๒๕๕๓

๑.๔.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

(๑) แผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ มีกำหนดแล้วเสร็จราวกลางเดือนสิงหาคม ๒๕๕๒ ซึ่งจะไม่ทันขอรับงบประมาณปี ๒๕๕๓ ดังนั้น ในระหว่างที่แผนปฏิบัติการฯ ยังไม่แล้วเสร็จ และมีความจำเป็นต้องดำเนินการควบคุมมลพิษอย่างต่อเนื่อง จึงเห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทบทวนใช้ "แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษในพื้นที่จังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔" ดำเนินการในปี ๒๕๕๓ ไปก่อน

(๒) ประชาชนมีความกังวลเกี่ยวกับศักยภาพด้านสิ่งแวดล้อมของพื้นที่มาตาพุดและระยองในการรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะไม่สามารถรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมได้อีกหรือรองรับได้ภายใต้การกำหนดมาตรการที่เหมาะสมต่างๆ ซึ่งแม้จะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการศึกษาแต่ยังไม่สมบูรณ์ และขาดข้อมูลที่แน่ชัด จึงมีความจำเป็นต้องมีการประเมินศักยภาพการรองรับมลสารทางอากาศ และขีดความสามารถด้านสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ไม่ให้เกิดการพัฒนาส่งผลต่อสุขภาพของชุมชน

(๓) ควรเร่งรัดศึกษาผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนจากมลพิษอุตสาหกรรมที่สำคัญในพื้นที่ระยองให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อนำไปสู่การกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเหมาะสม เนื่องจากประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับสุขภาพอนามัย โดยควรมอบหมายกรมควบคุมมลพิษ ดำเนินการร่วมกับควบคุมโรค เพื่อประสานข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๔) ควรส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรับผิดชอบต่อชุมชนมากขึ้น โดยเฉพาะการจัดตั้งกองทุนสิ่งแวดล้อมชุมชนรูปแบบต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันมีการจัดตั้งกองทุนด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตในพื้นที่แล้ว แต่เป็นกองทุนขนาดเล็ก มีข้อจำกัดในการดำเนินงาน และยังขาดการบูรณาการการดำเนินงานร่วมกัน จึงควรพิจารณาจัดตั้งกองทุนด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตอย่างบูรณาการขึ้นในพื้นที่จังหวัดระยอง เพื่อทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีกฎหมายรองรับ

๑.๔.๓ มติคณะกรรมการ กพอ.

(๑) มอบหมายการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ร่วมกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมควบคุมมลพิษ และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศึกษาศักยภาพศูนย์เฝ้าระวังและตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมแบบอัตโนมัติต่อเนื่อง โดยเฉพาะสารประกอบอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) และระบบสื่อสารเพื่อเป็นการเฝ้าระวัง สามารถตรวจสอบแจ้งเป็นข้อมูลด้านอุบัติเหตุ โดยเน้นประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้ประชาชนในพื้นที่

(๒) มอบหมายกรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับกรมควบคุมโรค เร่งรัดโครงการศึกษาผลกระทบสุขภาพอนามัยของประชาชนจากมลพิษอุตสาหกรรมที่สำคัญในพื้นที่ระยองให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อนำไปสู่การกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเหมาะสม

(๓) มอบหมายกระทรวงการคลัง โดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดการใช้หลักการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีผลในทางปฏิบัติโดยเร็ว

๑.๕ การชะลอการขยายและการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมใหม่ในพื้นที่มาบตาพุดฯ และแนวทางปฏิบัติ ให้เป็นไปตามมาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐

๑.๕.๑ สาระสำคัญ

มาตรา ๖๗ วรรค ๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้มี “องค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” ทำหน้าที่ให้ความเห็นต่อการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบรุนแรงต่อชุมชน ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสุขภาพ ก่อนมีการดำเนินการดังกล่าว และกำหนดให้ “โครงการที่อาจก่อผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง” ต้องผ่าน ๓ ขั้นตอน คือ ๑) ต้องทำรายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ (HIA) ๒) ต้องจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ และ ๓) ต้องให้องค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา

๑.๕.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

(๑) ถึงแม้ว่าขณะนี้มีการดำเนินงานของหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาและยกร่างกฎหมายจัดตั้งองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมแล้วเสร็จ พร้อมทั้งดำเนินการรับฟังความคิดเห็นทั่วประเทศ และเสนอต่อกระทรวงฯ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ และภาคประชาชน ได้ร่วมกันเสนอกฎหมายองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และการปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ รวมทั้งกระทรวงสาธารณสุขได้มีการเตรียมงานเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ (HIA) ไว้บ้างแล้ว อย่างไรก็ตาม ในขณะนี้ถือว่าร่างกฎหมายจัดตั้งองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพยังอยู่ในขั้นยกร่างและรับฟังความคิดเห็นเท่านั้น จึงยังไม่มีองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามมาตรา ๖๗ และยังไม่มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน

(๒) กระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง โรงงานที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อชุมชน ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ กำหนดให้โรงงานตามบัญชีท้ายประกาศของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการฯ ที่ต้องจัดทำ EIA ตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็น “โรงงานที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง” ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อการศึกษาและการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมใหม่ในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการทบทวนประกาศฯ ดังกล่าว เนื่องจากโดยข้อเท็จจริงไม่จำเป็นที่โรงงานที่ต้องทำ EIA ทุกโรงงานจะต้องเข้าข่ายเป็น “โรงงานที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง”

(๓) ภาคเอกชนมีความเห็นว่าการดำเนินการตามมาตรา ๖๗ ไม่ควรมีผลย้อนหลังกับโครงการลงทุนที่ได้ผ่านการพิจารณา EIA แล้ว เพราะอาจกระทบต่อการลงทุนมูลค่านับ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทได้

๑.๕.๓ มติคณะกรรมการ กพอ.

(๑) มอบหมายสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาหาแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน กรณีที่องค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามมาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังจัดตั้งไม่แล้วเสร็จ

(๒) มอบหมายกระทรวงสาธารณสุข รับเรื่องการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ (HIA) ซึ่งยังไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบ ไปเร่งดำเนินการ โดยออกเป็นระเบียบหรือกำหนดวิธีปฏิบัติที่เหมาะสม แล้วเสนอคณะรัฐมนตรี ภายใน ๒ สัปดาห์

(๓) มอบหมายกระทรวงอุตสาหกรรมเร่งทบทวนประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง โรงงานที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อชุมชน ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริง

๒. การประกาศใช้ผังเมืองรวมมาบตาพุด จาก พ.ศ. ๒๕๓๑ ถึงปัจจุบัน

๒.๑ สารสำคัญ

๒.๑.๑ พื้นที่มาบตาพุดมีการออกกฎกระทรวงบังคับใช้ผังเมืองรวม ๓ ผัง คือ (๑) กฎกระทรวงฉบับที่ ๔๖ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ให้ใช้บังคับผังเมืองรวมบริเวณอุตสาหกรรมหลักและชุมชน จังหวัดระยอง (๒) กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐๒ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ให้ใช้บังคับผังเมืองรอบบริเวณอุตสาหกรรมหลักและชุมชน จังหวัดระยอง และ (๓) กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมบริเวณอุตสาหกรรมหลักและชุมชน จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นผังเมืองรวมที่ใช้บังคับในปัจจุบัน มีการต่ออายุแล้ว ๒ ครั้ง ระยะเวลาการใช้บังคับผังเมืองรวมมาบตาพุดจะสิ้นสุดในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓

๒.๑.๒ ในช่วงเวลาที่ผ่านมา ผังเมืองรวมมาบตาพุด (ผังเมืองรวมบริเวณอุตสาหกรรมหลักและชุมชน จังหวัดระยอง) ขาดอายุ ๕ ปี ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๑ - พ.ศ. ๒๕๔๖ ทำให้ช่วงนั้นไม่สามารถควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินได้ ขณะที่ความต้องการพื้นที่เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในมาบตาพุดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีโรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก จนทำให้พื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่สีเขียวลดลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งได้นำไปสู่การร้องเรียนเรื่องเขตกันชน (Buffer Zone) ที่หายไป และเรื่องการประกาศพื้นที่อุตสาหกรรมที่ทับซ้อนกับพื้นที่ชุมชนปัจจุบัน

๒.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๒.๑ แม้ว่าผังเมืองรวมจะสามารถปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับสถานการณ์การพัฒนาในแต่ละช่วงเวลาได้ แต่หลักการพื้นฐานที่ต้องคงไว้ก็คือ ที่ใดที่เป็นชุมชนที่อยู่อาศัยจะไม่เปลี่ยนเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม เนื่องจากจะส่งผลกระทบต่อชุมชนดั้งเดิม แต่ผังเมืองรวมมาบตาพุด พ.ศ. ๒๕๔๖ เปลี่ยนการใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยนับ ๑๐,๐๐๐ ไร่ ให้เป็นการใช้ที่ดินประเภทอุตสาหกรรม ขณะที่ชุมชนก็ยังอยู่ที่เดิมและโรงงานอุตสาหกรรมก็มีสิทธิตามกฎหมายที่จะก่อสร้างในบริเวณเดียวกัน ส่งผลให้โรงงานกับบ้านคนอยู่ติดกัน ซึ่งได้สร้างความขัดแย้งในสังคมจากปัญหาผลกระทบต่อสุขภาพ และมีการร้องเรียนตามมา

๒.๒.๒ ในช่วงที่ผังเมืองรวมหมดอายุ ถือว่าไม่มีผังเมืองรวมบังคับใช้ ทำให้เป็นช่วงเวลาที่มิชอบว่างระหว่างผังเมืองรวมเก่าซึ่งหมดอายุไปแล้วกับผังเมืองรวมใหม่ ส่งผลให้ใครจะสร้างอะไร ตรงไหนก็ได้ ไม่ผิดกฎหมาย

๒.๒.๓ ปัจจุบันได้มีการถ่ายโอนภารกิจการวางผังเมืองให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ซึ่งอาจมีขีดความสามารถจำกัดในการรองรับปัญหาที่ขยายตัวลูกกลามขนาดนี้ได้ ดังนั้น การแก้ปัญหาจึงไม่ใช่เรื่องที่จะทำโดย อปท. ตามลำพังได้โดยง่าย

๒.๓ มติคณะกรรมการ กพอ.

มอบหมายกรมโยธาธิการและผังเมืองดำเนินการและรายงานต่อคณะกรรมการ กพอ. ภายใน ๑ เดือน ดังนี้

๒.๓.๑ เร่งรัดแก้ปัญหาผังเมืองขาดอายุ

๒.๓.๒ ให้ข้อมูลด้านผังเมืองเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้โดยไม่ต้องร้องขอ ตามมาตรา ๙(๘) แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้แก่ รายงานการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล รายงานประกอบการวางแผนและจัดทำผัง รายงานการประชุมของคณะกรรมการผังเมือง และคณะที่ปรึกษา และรายงานการประชุมเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นของประชาชนในการวางแผน ฯลฯ

๒.๓.๓ ปรับปรุงกระบวนการสรรหาคณะกรรมการและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองให้มีความชัดเจน เปิดเผยต่อสาธารณะ และเปิดช่องทางให้คัดค้านกรรมการได้ในกรณีที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

๓. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก

๓.๑ โครงการก่อสร้างสถานีรับส่งสินค้าตู้คอนเทนเนอร์ต่อเนื่องกับท่าเรือ (ICD) แห่งที่ ๒

๓.๑.๑ สาระสำคัญ

(๑) การรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) มีความจำเป็นต้องรีบดำเนินการพัฒนา ICD แห่งใหม่ (แห่งที่ ๒) เพื่อแก้ไขปัญหาคอขวด (Bottleneck) ของการให้บริการระบบโลจิสติกส์ต่อเนื่องกับท่าเรือแหลมฉบังโดยเร็ว ซึ่งเสนอให้พัฒนาในพื้นที่แห่งใหม่ทางด้านทิศตะวันออกของ ICD ปัจจุบันติดทางรถไฟและทางหลวงพิเศษกรุงเทพ – ชลบุรี

(๒) วงเงินลงทุนโครงการพัฒนา ICD แห่งใหม่เป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๔,๐๐๐ ล้านบาท แบ่งเป็นค่าก่อสร้าง ๒,๐๐๐ ล้านบาท และค่าที่ดิน (ประมาณ ๖๐๐ ไร่) เป็นเงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท โดย รฟท. ได้เสนอโครงการไว้ในแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ ๒ กลุ่มที่ ๓ (กลุ่มโครงการที่มีลำดับความสำคัญรอง) จำแนกเป็นการใช้เงินในปี ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐ ล้านบาท และในปี ๒๕๕๕ จำนวน ๒,๐๐๐ ล้านบาท

(๓) จากการวิเคราะห์แผนงานรองรับด้านโลจิสติกส์ของประเทศ พบว่า หากมีการดำเนินแผนงาน ICD แห่งใหม่แล้วเสร็จ จะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายด้านโลจิสติกส์ของประเทศและทำให้การใช้รถไฟทางคู่ช่วงฉะเชิงเทรา – ศรีราชา – ท่าเรือแหลมฉบัง เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓.๑.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

โดยที่ ICD ปัจจุบันรองรับตู้สินค้าเกินกว่าขีดความสามารถที่ออกแบบไว้รองรับมาก ดังนั้น จึงจำเป็นที่ทุกฝ่ายควรหาทางปรับแผนการดำเนินโครงการพัฒนา ICD แห่งที่ ๒ ให้แล้วเสร็จโดยเร็วที่สุด เพื่อให้สอดคล้องกับกับโครงการลงทุนอื่นๆ ทั้งของ รฟท. และการท่าเรือแห่งประเทศไทยที่กำลังดำเนินการ

๓.๑.๓ มติคณะกรรมการ กพอ.

(๑) มอบหมายกระทรวงคมนาคมกำกับดูแลการรถไฟแห่งประเทศไทยให้เร่งรัดการดำเนินโครงการพัฒนาสถานีรับส่งสินค้าตู้คอนเทนเนอร์ต่อเนื่องกับท่าเรือ (ICD) แห่งที่ ๒ ให้สามารถเปิดให้บริการได้ภายในธันวาคม ๒๕๕๔ โดยให้การรถไฟแห่งประเทศไทยหารือกับกระทรวงการคลังและสำนักงานประมาณในเรื่องเงินลงทุนโครงการให้บรรลุเป้าหมายต่อไป

(๒) มอบหมายกรมทางหลวงประสานกับการรถไฟแห่งประเทศไทยดำเนินการก่อสร้างทางเข้า-ออก เชื่อมระหว่างทางหลวงพิเศษหมายเลข ๗ (ช่วงกรุงเทพ – ชลบุรี) กับสถานีรับส่งสินค้าตู้คอนเทนเนอร์ต่อเนื่องกับท่าเรือ (ICD) แห่งที่ ๒ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยต่อไป

๓.๒ การต่อขยายทางหลวงพิเศษช่วงพัทยา – มาบตาพุด

๓.๒.๑ สารสำคัญ

(๑) กรมทางหลวงได้จัดเตรียมแผนต่อขยายโครงข่ายทางหลวงพิเศษเชื่อมต่อกับพื้นที่มาบตาพุด เพื่อให้มีทางหลวงมาตรฐานสูงเชื่อมโยงพื้นที่อุตสาหกรรมมาบตาพุดกับกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางของประเทศ โดยได้ดำเนินการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสำรวจแนวทางหลวงพิเศษช่วง พัทยา – มาบตาพุด ตอน พัทยา – บ้านฉาง ระยะทาง ๓๐ กิโลเมตร เพื่อเตรียมการออกแบบก่อสร้างต่อไปได้แล้ว ส่วนทางตอน บ้านฉาง – มาบตาพุด ระยะทาง ๑๑ กิโลเมตร กรมทางหลวงได้เคยออกแบบทางไว้ก่อนนานแล้ว แต่หลังจากประเทศประสบปัญหาเศรษฐกิจวิกฤติในปี ๒๕๔๐ จึงยังมิได้นำมาก่อสร้าง

(๒) จากการติดตามทบทวนแผนงานพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ ถึงปัจจุบัน พบว่าแผนงานเกือบทั้งหมดได้มีหน่วยงานดำเนินการแล้วเสร็จทั้งหมด ยกเว้นทางหลวงพิเศษช่วง พัทยา – มาบตาพุด ซึ่งปัจจุบันโครงการได้บรรจุไว้ในแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ ๒ (SP๒) กลุ่มที่ ๓ (กลุ่มโครงการที่หน่วยงานพร้อมจะเริ่มโครงการในปีงบประมาณ ๒๕๕๔) ซึ่งมีความสำคัญลำดับรอง ตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒

๓.๒.๒ มติคณะกรรมการ กพอ.

มอบหมายกระทรวงคมนาคมโดยกรมทางหลวงเร่งรัดดำเนินการก่อสร้างทางหลวงพิเศษช่วงพัทยา – มาบตาพุด ระยะทาง ๔๑ กิโลเมตร วงเงินลงทุนประมาณ ๖,๒๒๐ ล้านบาท (รวมค่าจัดที่ดิน) ให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ของประเทศ โดยให้กรมทางหลวงประสานด้านงบประมาณกับกระทรวงการคลังและสำนักงานงบประมาณต่อไป

๔. ข้อเสนอเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

๔.๑ รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการ กพอ. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒

๔.๒ ให้ความเห็นชอบมติคณะกรรมการ กพอ. และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นและมติของคณะกรรมการ กพอ. ไปพิจารณาประกอบการดำเนินการ แล้วรายงานให้คณะกรรมการ กพอ. และคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาในการประชุมวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ นี้ต่อไปด้วย

(นายอภิรักษ์ศักดิ์ สุภาวสุ)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก